

Förordning om ändring i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet;

utfärdad den 30 november 2017.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet¹

dels att 17 § ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 7 och 17 §§ ska utgå,

dels att nuvarande 8–10 §§ ska betecknas 7–9 §§,

dels att 3–6, den nya 7, 11–14 d, 15 a, 16, 16 a och 18–22 §§ och rubriken närmast före 6 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 8 § ska sättas närmast före 7 § och ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 9 § ska sättas före 8 § och lyda ”Avgiftsgrupp 3 – Börser, clearingorganisationer och värdepapperscentraler”,

dels att rubriken närmast före 10 § ska sättas närmast före 9 § och lyda ”Avgiftsgrupp 4 – Fondförvaltare”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 10 §, och närmast före 10 § en ny rubrik av följande lydelse.

3 §² Avgift tas ut med stöd av bestämmelser i

- 31 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
- 73 § den upphävda lagen (1972:262) om understödsföreningar,
- 39 § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan,
- 6 kap. 4 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
- 20 § lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
- 10 kap. 9 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige,
- 9 kap. 27 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,
- 5 kap. 8 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder),
- 26 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,
- 5 kap. 7 § lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer,

¹ Senaste lydelse av

9 § 2016:77

10 § 2013:597.

² Senaste lydelse 2017:673.

- 10 kap. 11 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
- 13 kap. 16 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- 22 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
- 7 kap. 7 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
- 7 kap. 13 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,
- 6 kap. 10 § första stycket lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
- 23 kap. 12 och 13 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
- 8 kap. 7 § lagen (2010:751) om betaltjänster,
- 17 kap. 29 § och 20 kap. 10 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),
- 5 kap. 7 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
- 14 § andra stycket lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning,
- 4 kap. 4 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister,
- 13 kap. 15 § andra stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- 33 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter,
- 9 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,
- 16 § lagen (2016:429) om tillsyn över företag av allmänt intresse i fråga om revision,
- 5 kap. 10 § första stycket lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,
- 1 kap. 3 § lagen (2016:1307) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning,
- 6 kap. 5 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet, och
- 23 § lagen (2017:317) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter.

4 §³ Avgifterna från de fysiska personer, företag och myndigheter som anges i 6–16 och 18 §§ ska ge Finansinspektionen och Statistiska centralbyrån full kostnadstäckning för respektive avgiftsgrupp, om inte något annat anges i denna förordning. Med full kostnadstäckning avses att varje avgiftsgrupp ska svara för både direkta kostnader och den andel av indirekta kostnader som går att hänföra till gruppen. Med avgiftsgrupp avses en sådan grupp av fysiska personer, företag eller myndigheter som anges i 6–16 och 18 §§.

5 §⁴ För varje avgiftsgrupp som anges i 6–9 §§ ska Finansinspektionen beräkna ett sammanlagt avgiftsbelopp som baseras på dels gruppens andel av inspektionens och Statistiska centralbyråns kostnader det närmast föregående kalenderåret, dels de kostnader som inspektionen och Statistiska centralbyrån har beräknat för det aktuella kalenderåret.

Finansinspektionen ska fördela det sammanlagda avgiftsbeloppet för respektive avgiftsgrupp 1, 2 och 4 på de företag som ingår i gruppen. Balansomslutningen vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret ska ut-

³ Senaste lydelse 2014:502.

⁴ Senaste lydelse 2016:735.

göra grund för fördelningen. Varje företag i gruppen ska betala en avgift som är proportionell i förhållande till företagets storlek.

Om det sker en väsentlig ändring i ett företags balansomslutning i förhållande till närmast föregående räkenskapsår, får Finansinspektionen ta förändringen i beaktande vid fördelningen av avgiftsbeloppet.

Finansinspektionen ska fördela det sammanlagda avgiftsbeloppet för avgiftsgrupp 3 på de företag som ingår i gruppen. Varje företags andel av den tid Finansinspektionen lagt på gruppen närmast föregående kalenderår ska utgöra grund för fördelningen. Den kostnad som inte kan hänföras till ett enskilt företag ska fördelas på de företag som ingår i gruppen utifrån samma fördelningsgrund och med beaktande av typ av verksamhet enligt 8 §.

Den lägsta avgiften är 50 000 kr, om inte något annat anges i denna förordning.

Avgiftsgrupp 1 – Banker, kreditmarknadsföretag, värdepappersbolag och Svenska skeppshypotekskassan

6 § Avgift beräknad enligt 5 § ska betalas av svenska företag, om de har tillstånd att driva

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och är värdepappersbolag, eller
3. verksamhet enligt lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan.

Svenska skeppshypotekskassan ska betala den lägsta avgiften.

Avgiftsgrupp 2 – Försäkringsföretag, understödsföreningar m.fl.

7 §⁵ Avgift beräknad enligt 5 § ska betalas av svenska företag, om de har tillstånd att driva

1. verksamhet enligt den upphävda lagen (1972:262) om understödsföreningar, eller
2. verksamhet enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Den lägsta avgiften är 10 000 kr för

1. understödsföreningar som inte är tjänstepensionsinstitut, och
2. lokala försäkringsbolag som tillhör kategorin mindre, lokala bolag.

Understödsföreningar som har undantag (begränsad tillsyn) enligt 2 § andra stycket den upphävda lagen om understödsföreningar och försäkringsföretag som har helt undantag enligt 1 kap. 19 och 20 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), ska inte betala någon avgift.

Avgiftsgrupp 5 – Vissa statliga myndigheter

10 § Avgift som baseras på myndighetens andel av Finansinspektionens kostnader det närmast föregående kalenderåret ska betalas av

1. Pensionsmyndigheten, och
 2. Sjunde AP-fonden.
- Den lägsta avgiften är 50 000 kr.

⁵ Senaste lydelse av tidigare 8 § 2011:1179.

11 §⁶ Försäkringsförmedlare som är fysiska personer och registrerade enligt 2 kap. 3 eller 4 § eller 5 kap. 2 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling ska betala en avgift på 2 000 kr.

Försäkringsförmedlare som är juridiska personer och registrerade enligt 2 kap. 3 § eller 5 kap. 2 § lagen om försäkringsförmedling ska betala en avgift på 2 000 kr för varje anställd som den 31 december närmast föregående år utövade försäkringsförmedling eller sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden för den juridiska personens räkning. Lägsta avgift för juridiska personer är 5 000 kr.

Anknutna försäkringsförmedlare som är juridiska personer och registrerade enligt 2 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedlare ska betala en avgift på 5 000 kr.

Paragrafen gäller inte den som ska betala avgift enligt någon annan bestämmelse i denna förordning.

12 § Försäkringsföretag som avses i 2 kap. 4 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling ska betala en avgift på 5 000 kr.

Första stycket gäller inte, om försäkringsföretaget ska betala avgift enligt någon annan bestämmelse i denna förordning.

13 §⁷ Pensionsstiftelser som avses i 9 a § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. ska betala en avgift på 15 000 kr.

14 §⁸ Fysiska och juridiska personer som är registrerade enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet ska betala en avgift på 5 000 kr för fysiska personer och 15 000 kr för juridiska personer.

Första stycket gäller inte den som ska betala avgift enligt någon annan bestämmelse i denna förordning.

14 a §⁹ Registrerade betaltjänstleverantörer enligt lagen (2010:751) om betaltjänster ska betala en avgift på 15 000 kr för fysiska personer och 25 000 kr för juridiska personer.

14 b §¹⁰ Juridiska personer som har tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2010:751) om betaltjänster ska betala en avgift på 75 000 kr.

14 c §¹¹ Registrerade utgivare enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar ska betala en avgift på 25 000 kr.

14 d §¹² Institut för elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar ska betala en avgift på 75 000 kr.

15 a §¹³ Företag som har tillstånd enligt 4 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter ska betala en avgift på 50 000 kr.

⁶ Senaste lydelse 2011:1179.

⁷ Senaste lydelse 2016:1329.

⁸ Senaste lydelse 2017:673.

⁹ Senaste lydelse 2012:738.

¹⁰ Senaste lydelse 2012:738.

¹¹ Senaste lydelse 2012:738.

¹² Senaste lydelse 2012:738.

¹³ Senaste lydelse 2014:454.

16 §¹⁴ Emittenter som ska tillämpa bestämmelserna i 16 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska betala en avgift på 50 000 kr, om deras överlåtbara värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige efter ansökan av emittenten själv.

16 a §¹⁵ Företag som omfattas av lagen (2016:429) om tillsyn över företag av allmänt intresse i fråga om revision ska betala en avgift på 5 000 kr.

18 §¹⁶ Utländska företag ska betala avgift enligt följande:

1. Försäkringsgivare från tredjeland som avses i 1 kap. 5 § första stycket 2 lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige, som driver försäkringsrörelse i Sverige genom generalagent eller filial, ska betala 25 000 kr.

2. Utländska förvaltningsbolag, med filial i Sverige, som avses i 1 kap. 6 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder, ska betala 10 000 kr.

3. Utländska förvaltningsbolag som enligt 1 kap. 6 b § lagen om värdepappersfonder har tillstånd att förvalta värdepappersfonder, ska betala 10 000 kr per fond.

4. Kreditinstitut från ett annat land inom EES, med filial i Sverige, som avses i 4 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, ska betala 25 000 kr.

5. Försäkringsförmedlare från ett annat land inom EES, med filial i Sverige, som avses i 3 kap. 1 § första stycket 1 lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, ska betala 5 000 kr.

6. Försäkringsförmedlare från tredjeland som avses i 3 kap. 2 § lagen om försäkringsförmedling, ska betala 5 000 kr.

7. Utländska värdepappersföretag från ett annat land inom EES, med filial i Sverige, som avses i 4 kap. 1 § första stycket 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och utländskt företag, med filial i Sverige, som avses i 4 kap. 4 § samma lag, ska betala 25 000 kr.

8. Utländska företag som avses i 12 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden, som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, ska betala 25 000 kr.

9. Utländska företag som avses i 19 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden, som har tillstånd att driva clearingverksamhet från filial i Sverige, ska betala 25 000 kr.

10. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som förvaltar en specialfond, ska betala 15 000 kr per fond.

11. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare, som avses i 5 kap. 6 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare, ska betala 10 000 kr per fond.

12. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 8 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som driver verksamhet från filial i Sverige, ska betala 10 000 kr.

¹⁴ Senaste lydelse 2016:1329.

¹⁵ Senaste lydelse 2016:735.

¹⁶ Senaste lydelse 2016:1329.

13. Icke EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 11 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare, ska betala 10 000 kr per fond.

14. Icke EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 13 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som driver verksamhet från filial i Sverige, ska betala 10 000 kr.

15. Utländska företag med filial i Sverige och tillstånd enligt 2 kap. 7 § eller 3 kap. 7 § lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter ska betala 50 000 kr.

16. Utländska kreditförmedlare från ett land inom EES som driver verksamhet från filial i Sverige enligt 3 kap. 6 § lagen om verksamhet med bostadskrediter ska betala 10 000 kr.

17. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare, som förvaltar en fond som är etablerad i Sverige med stöd av artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, ska betala 15 000 kr.

19 §¹⁷ Ett företag som ska betala avgift enligt någon av 6–9 §§ det första året som det står under tillsyn av Finansinspektionen, ska betala den lägsta avgiften.

Första stycket gäller inte för företag som har förvärvat väsentliga delar av ett företag som sedan tidigare står under Finansinspektionens tillsyn. I ett sådant fall gäller det som anges i 5 § om grunden för fördelningen av avgiftsbeloppet.

20 § Om en fysisk person, ett företag eller en myndighet ska betala avgift enligt någon av 11–16 eller 18 §§ det första året som det står under tillsyn av Finansinspektionen, och det inte har stått under tillsyn från början av året, ska avgiften minskas med hänsyn till den tid som personen, företaget eller myndigheten inte har stått under tillsyn.

21 § Om en fysisk person, ett företag eller en myndighet som ska betala avgift enligt någon av 6–16 eller 18 §§ upphör att stå under tillsyn av Finansinspektionen under året, ska avgiften minskas med hänsyn till den tid som personen, företaget eller myndigheten därefter inte har stått under tillsyn.

22 § Om tillsynen av en fysisk person eller ett företag omfattar ett helt år men grunden för uttag av avgift enligt 6–16 eller 18 §§ ändrats under året, ska beräkningen av avgiften baseras på den tid som personen eller företaget har tillhört respektive avgiftsgrupp.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2018.

2. För år 2018 ska grunden för fördelningen av avgiftsbeloppet för kreditmarknadsföretag enligt 6 § första stycket 1 vara 50 procent av företagets balansomslutning vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret. Vid fördelningen tillämpas inte 5 § andra stycket andra meningen.

På regeringens vägnar

SFS 2017:1191

PER BOLUND

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)

